

Cuprins

<i>Cuvint-inainte</i>	7
<i>Partea intii. O urmărire și o conversație</i>	9
<i>Partea a doua. Amintirea unei urmăriri</i>	53
<i>Partea a treia. Urmărire și eșec</i>	173
<i>Partea a patra. Urmărirea ca fericire</i>	209

ERNEST
HEMINGWAY

DEALURILE VERZI
ALE AFRICII

Traducere din limba engleză
și note de Ionuț Chiva

POLIROM
2016

Ne-am dus la ei. Pe firele de iarbă era o baltă de sînge, devenit negru între timp, așa că era ușor să ne luăm după urmă. Droop și M'Cola mergeau de-o parte și de alta a potecii, indicînd foarte formal cu un fir lung de iarbă fiecare strop de sînge văzut. Eu credeam că ar fi fost mai bine dacă unul din ei s-ar fi luat încet după urmă și celălalt ar fi mers înainte să cerceteze, însă așa citeau ei urma, mergînd amîndoi cu capetele plecate, indicînd fiecare strop uscat cu firul de iarbă și, din cînd în cînd, atunci cînd dădeau din nou de urmă după ce o pierduseră, se aplecau să culeagă un fir de iarbă sau o frunză pătată cu negru. Eu mergeam în urma lor cu Springfieldul în mîină, apoi venea Pop și apoi P.O.M. – Droop căra carabina mea mare și Pop și-o ducea singur pe a lui. M'Cola își atîrnase pe umăr Manlicherul lui P.O.M. Nici unul dintre noi nu scotea un cuvînt, toți păream să luăm extrem de în serios ce se întîmplă. Am găsit o urmă de sînge într-un loc cu iarbă înaltă – picăturile se vedeau la o înălțime destul de mare, de ambele părți ale potecii făcute de bivolul care trecuse printre firele mari de iarbă. Asta însemna că glonțul intrase printr-o parte și ieșise prin alta. De-acum nu ne mai puteam da seama ce culoare avusesse sîngele la început, însă speram ca glonțul să-i fi trecut prin plămîni. Ajunși mai departe însă, am găsit printre bolovani niște excremente cu sînge în ele, după care, urcînd, găseam din loc în loc bălegar amestecat cu sînge. De-acum părea să-l fi nimerit în stomac. Pe măsură ce trecea timpul mi se făcea tot mai rușine de cum trăsesem.

— Dac-apare, să nu stai să-ți faci griji pentru Droopy sau pentru ceilalți, îmi șopti Pop. Ei or să se ferească. Tu oprește-l doar.

— Îl iau direct în bot.

— Nu-ncerca să tragi artistic.

După urme, bivolul urcase o vreme, apoi se învîrtise de două ori în jur, după care părea să fi rătăcit un timp, fără scop, printre niște bolovani. La un moment dat ne duse pe malul râului, apoi traversă o ramificație a acestuia și se întoarse pe același mal, urcînd printre copaci.

— Cred că-l găsim mort, i-am șoptit lui Pop.

Înconjururile alea fără scop mă făcuseră să mi-l imaginez foarte bine, cum se mișca greoi, rănit grav, gata să se prăbușească.

— Sper, spuse Pop.

Însă urma ducea mai departe, într-un loc pe care nu prea creștea iarba, așa că era mult mai dificil și dura mai mult s-o găsești. De-acum, din cîte puteam să-mi dau seama, nu mai era vorba de urme, ci doar de a-ți imagina posibilul drum pe care l-a ales, ipoteză verificată de o pată întunecoasă, uscată, lucind în soare pe un bolovan. De cîteva ori am pierdut urma cu totul și atunci fiecare dintre noi încerca să ghicească pe unde o fi luat-o, pentru ca într-un final cineva să găsească urma din nou, să șoptească „*Damu*”, și atunci o luam de la capăt. Într-un final a început să ne poarte în jos, pe panta stîncoasă a unui deal, luminată de ultimele raze de soare, jos, pînă în albia râului, unde ne întîmpină un petic mare de stuf, cel mai înalt stuf pe care îl văzuserăm în viața noastră. Stufărișul era mai înalt și mai des chiar și decît cel din care apăruse bivolul de dimineață și se vedeau mai multe urme de animale care se pierdeau în el.

— Nu-i bine s-o băgăm pe mica *memsahib* acolo, spuse Pop.

— O lăsăm aici, cu M'Cola.

— Nu-i bine s-o băgăm acolo, repetă. Nu știu de ce am lăsat-o să vină cu noi.

— Poate să ne-aștepte aici. Droop zice să mergem înainte.

— Foarte bine. Hai să ne uităm.

— Tu așteaptă-ne aici cu M'Cola, i-am spus ei.

L-am urmat pe Droopy în iarba înaltă și deasă care se înălța la un metru deasupra noastră – mergeam atenți pe urmele lăsate de vînat, aplecați, încercînd să respirăm cît mai încet ca să nu facem zgomot. Mă gîndeam la bivoli, la cum arătau atunci cînd împuşcaserăm trei, cum bivolul bătrîn ieșise amețit din desiş și eu mă uitam la coarnele lui, cu bosa coborîtă pînă jos de tot, cu botul întins, cu ochii mici, cu grăsimea și mușchii care-i umflau gîtul gri, acoperit de păr fin, mi-aminteam de puterea brută și de furia pe care o avea și că l-am admirat și respectat, însă era prea încet și cît am tras am simțit că e imobilizat, că-i al nostru. Dar de data asta era diferit, aici nu era vorba de a trage repede, de a vărsa gloanțele-n el cînd va ieși amețit la lumină – dacă iese, îmi spuneam, trebuie să fiu calm și să-l împuşc direct în bot cînd apare cu gîtul întins. Dacă vrea să ne împungă, va trebui să-și lase capul jos, ca orice taur, și atunci își va descoperi locul ăla în care umblă băieții cu degetele și acolo o să trag, după care trebuie să mă arunc într-o parte, în iarbă, și după aia Pop se ocupă de el, asta dacă nu cumva reușesc să-mi țin carabina la îndemînă cînd sar. Eram sigur că, dacă o să rezist să aștept pînă-și lasă capul în jos, o să nimeresc unde trebuie și o să am timp să mă arunc într-o parte. Știam că pot face asta și că glonțul ăla o să-l omoare, însă în cît timp? Despre asta era pînă la urmă vorba. În cît timp? Și acum, pe măsură ce înaintam, siguri că era pe-acolo, simțeam acel avînt, cel mai bun dintre toate, cînd știi că urmează o anume, acțiune în care ești și tu amestecat, în care

poți să ucizi și să ieși cu bine din asta, să faci un lucru despre care nu știi nimic și care nu te sperie deloc, să nu-ți faci griji pentru nimeni și să nu ai nici o responsabilitate pe cap în afară de a face ceva ce știi sigur că poți face – mergeam ușurel înainte, uitându-mă la spinarea lui Droopy și încercînd să țin minte să nu las transpirația să-mi curgă pe lentile, cînd am auzit un zgomot în spate și mi-am întors capul. Erau P.O.M. și M'Cola, care veneau pe urmele noastre.

— Ce dracu'! făcu Pop.

Era furios.

Am scos-o din desiș și am dus-o înapoi pe mal, făcînd-o să înțeleagă că trebuie să rămînă acolo. Nu înțelesese că trebuie să rămînă în spate. Mă auzise șoptind ceva, dar înțelesese că trebuie să rămînă în spatele lui M'Cola.

— Chiar că m-am speriat, i-am spus lui Pop.

— E ca un pui de terrier. Dar asta nu-i de ajuns acum.

Ne uitam la peticul acela de stufăriș.

— Droop zice să mergem din nou. Eu merg cît merge și el. Cînd zice că „nu”, gata, s-a terminat. La urma urmelor, l-am împușcat pe nemernic în stomac.

— Da' să nu faci vreo prostie.

— Îl omor, dacă apuc să trag. Și dacă iese, apuc.

Sperietura pe care ne-o trăsese P.O.M. mă făcuse să vorbesc prea tare.

— Haide, spuse Pop.

L-am urmat din nou pe Droopy în stufăriș și era din ce în ce mai rău; despre Pop nu știu ce să zic, însă eu am lăsat carabina mică și mi-am luat-o pe cea mare, i-am tras siguranța și mergeam așa, cu mîna pe trăgaci, și cînd Droopy s-a oprit scuturîndu-și capul și șoptind „*Hapana*”, eram extrem de agitat. Stufărișul

era atât de des, că nu mai vedeai la doi pași în fața ta și urma lăsată făcea tot felul de bucle. Era o situație foarte urită și soarele deja nu se mai vedea decât pe crestele dealurilor. Ne simțeam amîndoi bine pentru că îl lăsaserăm pe Droopy să decidă cînd nu mai are rost să mergem și, în ce mă privește, eram foarte ușurat. La cum arăta locul în care pătrunseserăm, planurile mele de tras artistic păreau de-a dreptul idioate și îmi devenise foarte clar că nu ne puteam baza decât pe 45-ul lui Pop, după ce l-aș fi ratat eu cu nenorocirea aia de 47. În afară că făcea zgomot, nu mi se mai părea bună de nimic.

Ne uitam iar după urme, cînd îi auzirăm pe hamali strigînd de pe deal – am luat-o la fugă făcînd hărmălaie prin stufăriș și încercînd să ajungem într-un loc destul de înalt ca să putem trage. Ne făceau semne cu mîinile și strigau că bivolul ieșise din stufăriș și trecuse de ei, și atunci Droopy și M'Cola începură să arate cu degetul, iar Pop mă trăgea de minecă încercînd să mă aducă lîngă el ca să-i văd, și în momentul ăla, scâldați în razele soarelui, sus pe deal, lîngă niște stînci, am văzut doi bivoli. Străluceau negri în soare și unul era mult mai mare decât celălalt; atunci mi-am zis că-i vorba de masculul nostru care se aciuase pe lîngă o femelă și că ea fusese cea care ținuse ritmul și-l făcuse să meargă mai departe. Droop îmi întinsese deja Springfieldul – mi-am trecut brațul prin agățătoare și, în timp ce ținteam uitîndu-mă la bivol prin deschizătura de pe țeavă, mi-am calmat bătăile inimii, am fixat ținta sus pe spinarea lui și, cînd am început să apăs ușor pe trăgaci, el a luat-o la fugă și atunci am smucit rapid țeava, țintind înaintea lui, și am tras. După care l-am văzut cum își bagă capul în pămînt și sare ca un cal nărvaș scos din grajd – am aruncat

cartușul gol, am tras siguranța și am mai apăsat o dată pe trăgaci, de data asta nimerind undeva în spatele lui și, după ce a dispărut, știam sigur că-i al meu. Am luat-o la fugă împreună cu Droopy și, în timp ce fugeam, am auzit un muget surd.

— L-ai auzit? am strigat la Pop oprindu-mă. Al meu e, ascultă ce-ți zic!

— Da, spuse Pop, l-ai nimerit.

— Pe dracu' nimerit, l-am ucis. Nu l-ai auzit cum mugea?

— Nu.

— Ascultă!

Ne oprirăm și atunci se auzi, inconfudabil, clar, un muget lung ca un vaier.

— O, Doamne, făcu Pop.

Era un sunet foarte trist.

M'Cola mă apucă de mină și mi-o strânse, apoi Droopy mă bătu pe spate și, rîzînd întruna, am luat-o la fugă dezordonati, transpirați, ajungînd în iureș pe creasta dealului, după care am trecut de stînci printre copaci. Cu inima bătîndu-mi tare în piept, m-am oprit ca să-mi recapăt suflul, m-am șters de transpirație și mi-am curățat binoclul.

— *Kufa!* spuse M'Cola făcînd ca acest cuvînt, care înseamnă „mort”, să sune aproape exploziv, cu atîta forță îl rostise. *N'Dio! Kufa!*

— *Kufa!* spuse și Droopy zîmbind.

— *Kufa!* repetă M'Cola și ne strînserăm din nou mîinile înainte să urcăm mai departe.

După care, la un moment dat, l-am văzut întins pe spate, cu gîtul întins la maximum, lăsîndu-și toată greutatea pe coarne, oprit într-un copac. M'Cola își băgă degetul prin gaura lăsată de glonț în mijlocul umărului și dădu fericit din cap.